

Tervetuloa pääsihteeriksi, Henrik Perret

– Toivon, että myös sellaiset ihmiset uskaltaisivat hakeutua STI:n tilaisuuksiin, jotka eivät välttämättä ole samaa mieltä joka kysymyksestä, kertoo Henrik Perret, joka aloittaa vuodenvaihteessa teologisen instituutin pääsihteerinä. Perret näkee tärkeänä, että STI:ssä on avoin keskusteluilmapiiri, jotta sinne tulemisen kynnys ei ole liian suuri. Pistäytymisen ehtona ei saa olla samanmielisyys. Perret lisää, että tämä ei tarkoita, että kaikki olisi kaupan.

– Jos joku sanoo, että Jumalan sana ei ole totta, siihen en lähde. Mutta siihen kyllä, kun kysytään ”Mitä se tarkoittaa?”, Perret kertoo. Hän on valmis keskustelemaan asioista ja kuuntelemaan hyvinkin erilaisia mielipiteitä edustavia ihmisiä. Perret sanoo, että Raamattu on se perusta, jolle on pakko rakentaa ja jolle on myös halu rakentaa.

– Toivon, että STI ei olisi kameleontti, joka muuttuu aina sen mukaan, mistä tuulee, vaan että se voisi pitää esillä Jumalan sanaa ja osoittaa sen vahvuuden ja siunauksellisuuden.

Henrik Perret on ollut Markuksen seurakunnan kirkkoherran virassa yli 25 vuotta. Sitä ennen hän on ollut Matteuksen seurakunnan nuorisopappina ja OPKOn ruotsinkielisen työn vastaavana. Lisäksi hän on ollut kirkolliskokouksessa vuodesta 1983. Siellä hän on oppinut tuntemaan paitsi kirkon johdon, myös suurten herätysliikkeiden johdon. Perret arvelee, että hänen vahvasta kirkollisesta taustastaan on hyötyä myös opiskelijoille. Hän voi auttaa avaamaan yhteyksiä kentälle. Perret’llä on teologisen kokemuksen

lisäksi myös kokemusta siitä, mitä on olla töissä pluralistisessa kirkossa.

– Luulen, että se on sellainen kysymys, joka mietityttää ja ahdistaa nuoria, hän arvelee. Hän odottaa sitä, että pääsee tutustumaan STI:ssä käyviin opiskelijoihin, sillä he ovat työn ensimmäinen kohderyhmä.

Opiskelijoiden lisäksi Perret mainitsee kolme muuta ryhmää, jotka ovat ensisijaisen tärkeitä hänen lähtiessään liikkeelle pääsihteerinä. Ensinnäkin työtoverien tunteminen on välttämätöntä organisaation toimimisen kannalta.

– On tärkeää, että meidän välille syntyy hyvä henki ja on sekä vapautta että yhteenkuuluvuutta. Niin, että jokainen voi toteuttaa hyvässä mielessä itseään, mutta samalla voidaan tehdä työtä tiiminä. Tämä koskee myös hallitusta, työvaliokuntaa, opiskelijaneuvostoa ja kaikkia vastuunkantajien ryhmiä.

Toisena ryhmänä on STI:n taustajärjestöt, joihin Perret aikoo ottaa yhteyttä hyvin pian. Työtä tukevilla järjestöillä on STI:lle suuri merkitys. Perret on hyvin otettu siitä luottamuksesta, että hänet valittiin pääsihteeriksi yksimielisesti. Hän jättääkin taakseen hyvän työpaikan mutta kokee, että siirtyminen tähän uuteen tehtävään on Jumalan tahto.

Kolmanneksi Perret toivoo, että STI:stä voisi olla apua jo valmistuneille papeille.

– Yksi tavoitteeni olisi myös laajentaa tätä toimintaa. Luulen että STI:llä olisi paljon annettavaa jo valmistuneille papeille, jopa vanhoille, jotka ovat ehkä sammuneet, väsähtäneet ja turhautuneet, Perret suunn

nittelee. Hän väläyttää esiin ajatuksen pastoraalisesta jatkokoulutuksesta mutta lisää heti huomion realiteeteista.

– Mutta täytyy priorisoida ja katsoa, mihin rahkeet riittävät, ettei suunnittele maailman vallankumousta. Pitää tehdä jotain hyvin ja olla uskollinen sille.

Vapaa-aikaa Perret’llä on vähän. Harrastukseksi hän mainitsee musiikin. Varsinkin nuorempana hän soitti paljon pianoa, kilpailikin Leif Segerstamin kanssa. Hän on naimisissa, ja hänellä on neljä poikaa sekä neljä lastenlasta. Miehestä puskee läpi into hänen kertoessaan lapsenlapsistaan. Varsinkin, kun miesvaltaiseen sukuun on viimein syntynyt tyttölapsi. Hän kertoo ihmetelleensä tunteisiensa isovanhempien innostusta ennen kuin sai omia lapsenlapsia.

– Nyt kun on tullut omia, en ihmettele enää. En ole osannut kuvitella, että lastenlapsistaan pystyy olemaan niin kiinnostunut. Se on mahtava juttu.

Perret’lle on tuttua myös ihmisen ensihoito. Hänellä on akuuttihoidon tutkinto ja läpikäytynä erilaisia ensihoidon koulutuksia. Hän on ollut mukana Medi-Helin toiminnassa sen alusta asti: Perret oli

sen ensimmäinen puheenjohtaja. Vuosina 1993–1996 hän oli virkavapaalla kirkkoherran virasta ja toimi päätoimisesti Medi-Helin toiminnanjohtajana.

– Medi-Helissä minulla oli tunnuslauseena ”Apu tulee ylhäältä”. Virka vaihtuu, mutta sanoma pysyy. Siinä työssä tuli hyvin usein hengelliset kysymykset esiin, koska liikutaan ihmiselämän rajoilla, Perret kertoo. Hän on ollut myös tapahtumissa tekemässä ambulanssityötä nuorten parissa. Lisäksi hänellä on vaimonsa kanssa pieni perheyrittäjä, joka myy ensihoitotarvikkeita. Perret kertoo, että hän on kiinnostunut ihmisestä. Kokonaiseen ihmiseen kuuluu monia puolia.

– Tänä päivänä erikoistutaan myös väärässä mielessä. Joku hoitaa hampaat, joku hoitaa mielenterveysongelmat. Jos on sielunhoidollisia ongelmia, joku hoitaa ne. Toisaalta kyse on samasta ihmisestä, ja nämä liittyvät toisiinsa. Toki kunnioitan myös erikoisosaamista, Perret kertoo ja lisää, että myös papin työssä on ollut hyötyä ihmisen monipuolisesta tuntemisesta.

Jouko Makkonen, teol. yo

